

உ
கடவுள் துணை.

வள்ளியம்மன்
அலங்காரச்சிந்து.

விநாயகர் துதி-நேரிசைவென்பார்
கொடியிடை யாள்வள்ளி கொடியதவமிருந்து
வடிவேலன் றனைமணந்தவற்புதத்தைப்படிமிசையான்
அலங்காரமாய்ப்பாட யானைமுகாயென்னாவில்
விஸகாமற்குடியிருக்க வெண்.

இவை-சிறுமணவூர்
முனிசாயிமுதலியாரா லியற்றப்பட்டு,

ஆ-இரத்தினவேலுமுதலியாரது
வாணிவிலாஸ அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898

சென்னை நாராயணமுதலிவிதி 52-வது நெம்பர் விடு.

(தெம்) ஒன்பதுரத்தினமும் உருக்கிவிட்டபதுமையைப்போல்

அன்னநடைவள்ளியம்மை யருந்தபசுபுரிந்திட்டாளே (நன்)
ஐயா-ஆடைநீக்கி அழகுநீக்கி அணிந்தபணிகள்முழுதுமீக்கி
வாடைநீக்கிவரிசைநீக்கி வனத்தேநாக்கிமனதுதாக்கி

ஐயா-ஊசிமுனையில்காலேநாட்டி வாசிமுனையில் மனைதழுட்டி
சுழியின்முனையில் விழியையோட்டி சுருதிமொழியைமழயாய்வாட்டி
வருகவருகவடிவேல்வருக வருகமுருகனருகில்வருக (நன்)

(தெம்) இப்படியாய்வள்ளியம்மை இருக்குந்தவக்கொடுமை

மூப்புரமுந்தேவர்களும் முழித்தல்லவாபிரண்டுவிட்டார் (ந)
ஐயா-இந்திரனுலகம்செந்தனல்பறக்கஇமையோராதிகள்சமயந்துலங்க
சந்திரசடையன் சிந்தையுந்துடிக்க சதூர்முகனும்மனைதுகலங்க

ஐயா-வாட்டமுற்றதைகேட்டுமுருகர் ஒட்டமாகவேகாட்டினவழியே
தாட்டியழிநாட்டமாகவே கூட்டுந்தவத்தின்பேட்டியடுத்தா
அடி-கொஞ்சம்வயதுகொடியதவத்தில் கெஞ்சிவருந்தவிபரமேது (ந)

(தெம்) இன்னமணம்புரியலியோ இளவயதாய்க்காணுதடி

என்னகுறைநேர்ந்ததென்று இப்பேர்ப்பட்டதவமிருக்கிறாய் (நன்)
அடி-சின்னவயதுசித்திரவடிவு கொஞ்சம்வயதுகுழந்தைபார்வை
யிர்தவயதிலென்னவருத்தம் யிப்பேர்ப்பட்டதவத்தின்பொருத்தம்

அடி-வாயைத்திறந்துவருத்தங்கூறு வடித்தவாங்கியிடத்திற்சேரு
சேனையின் றுகமாய்வாழு சாரத்தொல்லையகடந்துதேரு
அடி-எடுவன் கரத்தேபிடிநீவரத்தேவிடுவன் தவத்தேநடவுந்நிடத்தே

(தெம்) ஒன்றுங்குறைமயில்லை யொருவரமும்வேண்டவில்லை

யென்னைமணம்புரிவீரென்றே யித்தனைநரள் தவமிருந்தேன் (நன்)
ஐயா-ஊரும்வேண்டாம்பதியும்வேண்டாம் ஒருவருறவும்பகையும்கு
ண்டாம், பொன்னும்வேண்டாம்பொருளும்வேண்டாம்புகழும்வேண்
டாம்பிகழும்வேண்டாம்.

ஐயா-எனக்குமாலேகுட்டவேண்டும் இன்பசுகத்தைதகாட்டவேண்டும்
உனக்குமனைவியாகவேண்டும் உலகம்புகழுவாழவேண்டும்
கருத்தையுரைத்தேவருத்தம்விடுத்தே பொருத்தம்பிடித்தேமாலைமு

(தெ) தவமிருந்துயெனையழைத்துதாலிகட்டச்சொல்லுகிறாய் [டித்தே
மகளுறவாய்நேர்ந்துபோச்சே மாலைகிடவுங்குடுமோடி (நன்)

அடி-இந்திரன்மகனென்மனைவியாச்சே யுந்தன்குலமோகுறவராச்சே
யெந்தவிதத்தில்புரியும்பேச்சு உலகஞ்சிறிக்குமிந்தபேச்சு
அடி-ஏனேமனதில்வருத்தமுற்றாய் இன்னோர்பிறனெடுக்கப்பொருள்

அடி-கொஞ்சனானேகுறையத்தாளே வஞ்சிக்கொடியேவருத்தம்சகி
(தெம்) இப்பிறப்பில்மணம்புரிய ஏலாதென்றுசொல்லிவிட்டு
அற்புதமயில்மேலேறி யாண்டவனுந்தனைகசேர்ந்தார் (நன்)

அப்ப-கந்தனுரைத்தமொழியையறிந்து கன்னிவிசனகடலில்விழுந்து
யிர்தலேனைனமெடுத்தும்பழுது யிருந்ததவமுமொழிந்ததென்று
புரண்டுஅழுதுபுத்தியைமறந்தாள் உருண்டுஅழுதுஒங்கிவிழுந்தாள்

இருந்துஅழுதுஒங்கிவிழுந்தாள் என்னிடவயிரும்வேண்டாமென்று
மோசியடித்துமுகத்தையடித்தாள் ஆவிவிடுத்தாளென்டம்அடுத்தாள்
(தெம்) இங்கேநடந்ததெல்லாம் எம்பெருமாள் தானறிந்து

மங்கையுடனிருவருமாய் மாணுருவெடுத்திட்டாரோ (நன்)
ஐயா-கன்னிவருத்தமுடிக்கவேண்டி கந்தன்மனைத திருத்தவேண்டி
தன்னுடவையுண்டம தனைத்தாண்டி தைரியலட்சுமிமனைத தூண்டி
ஐயா-மாணப்போலவடிவெடுத்து மாறாவன தைதணரயுடுத்து
மதனூதியும்கிளியும்போலத் தொடுத்திரிதழும்கலவியெடுத்து
ஐயா-உள்ளமகிழ்ந்துஉறவாயிருந்தார்வள்ளிகொடியில்மகனையின்றார்
(தெம்)வேட்டைத்தொழிலுடைய வேடுவர்கள்ப்பொழுது

காட்டுவழிவருகையிலே கண்டாரோகுழந்தைதன்னை
ஐயா-வாரியெடுத்துமாரோடனைத்தார்உச்சியைமுகந்துஉடம்போட
னைத்தார், கனியைபோலே சுடித்துபார்த்தார்கன்னியைப்பொன்னி
டஒளியெயன்றார். (நன்)

ஐயா-வேட்டையாடமரந்துபோட்டார் வீட்டைதேடிதிரும்பிபோட்
டார்,கோட்டைப்புகுந்துமனைவியழைத்தார்குழந்தையெடுத்துக்கை
யிலேகொடுத்தார் பார்த்து

தங்கமென்றார்தரளமென்றார் சிங்கமென்றார்சித்திரமென்றார் (நன்)
(தெம்)பிரளயெடுத்தமுதல் பெருமலடிவேடுவச்சி

திருவுருவைவாங்கினதே திரண்டுதையாமார்பிரண்டும் (நன்)
ஐயா-அன்னமென்றார் அமுர்தமென்றார் அமரருலகம்மரதியெயன்றார்
பொன்னெயன்றார்பொருளெயன்றார்போ தாதிர்தபேர்களைன்றார்
ஐயாதெள்ளும்வனத்தில்திருவைபோல தேசமயங்கும்கிளியைபோல
வள்ளிக்கொடியிலிருந்ததாலே வள்ளியென்று அழைக்கமேலே

ஐயா-பணிகளளித்தார்பாதுகாத்தார்இரியதளித்தார்ஏந்திவளத்தார்
(தெம்)நித்தமொருநிதமாய் நேரிழையாள் தான்வளர்ந்து

புத்தியறிந்தவுடன் புனங்கார்க்கவந்திட்டாளே (நன்)

ஐயா-உத்தமதாதியர் அருகிலிருக்க உயர்ந்தபரணைமீதிற்கிறக்க
சித்திரகவுண்டுகையிலேயிருக்க சிங்காரவள்ளியும்வாயைத்திறக்க
ஐயா-ஆலோஆலோ அன்னக்கிளியே அருகேவாங்கவர்க்கிளியே
காலப்பயினைகெடுக்காதிற்கோ கானகமிருக்கும்போய்பிழையுங்க
ஐயா-காட்டுப்பறவை ஓட்டரினைப்பாள் திட்டிகவுண்டைமாட்டி யடி
(விருத்தம்)தந்திடவுயிர்போல்காக்குந்தா திமாருடனேவள்ளிப்பாள்
உன்னிதப்பரணைமீது வுயிர்வரயிருக்கும்போது

தென்பொதிமலையைத்தாண்டி திருட்டுரைதனுமங்கே
கன்னியின்வுருவைப்போலே கைப்படமெழுதலுற்றான்
(தெ)பொதிமைகலைகடந்து பின்புரணிநாரதனும்

விதிதுலைத்துபோகாமலே வந்துநின்றான்புனத்தருகே (நன்)

ஐயா-அற்புதகிளியோ அனங்கன்ரதியோ அமரர்பதியோ குமரரிதி
அழகிலிவளைப்போலேவுலகில் அறியேனறியேனையோசிவனே [யோ
ஐயா-சமரபுரியில்வேலன்வடிவும் சரியேசரியேயிவளின்வடிவு
பிரமனெப்படி அமைத்திட்டானே படத்திலெப்படிஎழுதுவேனோ
உத்துபாரத்துஉருதிபிடித்தார்படத்தைஎடுத்தார்பதியதொடுத்தார்
(தெம்)மேகம்போல்கூந்தலிட்டு மின்னலைப்போல்கூட்டியிட்டு

சோகவர்க்கிளிகள்போல சுந்திரமாய்பின்னல்போட்டான் (ந)

ஐயா-சுந்திரன்போலவதனமெழுதி சகலவசியதிலர்தமெழுதி

குமிழிபோலஸ்தனத்தையெழுதி சித்தசன்காமரசத்தையெழுதி
ரவிக்கையிருகஸ்தனங்கள்நெருங்க கரும்புக்கணையில் அரும்புசொரிய
(தெம்) ஆலிலைபோல்வயறெழுதி அரவமெனப்படமெழுதி

சேலையதிற்சேர்த்தெழுதி சித்திரம்போல் சரிகைகோர்த்தான்
ஐயா-கரும்பைபோலதரங்களைழுதி கரத்தில்வளயல்பொருந்தஎழுதி
விரல்கள்தோறுமோதிரமெழுதி வண்டயம்போல்க்கண்களெழுதி
ஐயா-வாழைபோலதுடைகளெழுதி வச்சிரம்போலகணைக்காளெழுதி
தண்டைஎழுதிக்கொலுசைஎழுதி கொண்டைநிறையமலனாஎழுதி(ந)
(தெம்) பொன்னாபரணமெல்லாம் பூட்டிஎழுதிவிட்டு

மன்மதனும்பின்னிடவே மதனத்தேமல்கலந்துபார்த்தான் (ந)
வள்ளிபடத்தைஎழுதிபிடித்தார்நாவலர்பெண்களைநினைத்துகிரித்தார்
பார்த்துபார்த்துமனதுதுடிப்பான் படத்தைஎடுத்துஒடிவருவான்
ஐயா-காடுகடந்துசெடிகள் கடந்து கானகவிலங்குமலைகள் கடந்து
வேர்த்துவேர்த்துஒடிவந்தான் விடியமுன்னமேதணிைகசேர்ந்தான்
ஐயா-படத்தைக்கொடுத்தான் பாதத்தில்விழுந்தான்

காட்டிக்காட்டி காலைப்பிடித்தான் (நன்)
(தெம்) பன்னிரண்டுகையாலும் படமேந்திவெல்முருகர்

தன்னைமறந்தல்லவா தறையுடனேமூர்ச்சையானார் (நன்) [து
ஐயா-மோகம்பெருகிமூர்ச்சையாகிமுழித்துவிழித்துபடத்தைபார்த்
வாயைத்திறந்துவார்த்தைதகறடி வருத்தமிருந்தாலதுவுஞ்சொல்லடி
கோபம்பொறுத்துமுகத்தைப்பாரடி கோடிசரணம்தயவுசெய்யடி
அடி-யிடைபூரொன்னடிஎடுத்துபோடடி தடையிதென்னடிதகுதியல்
(தெய்-தெம்) திருட்டுமுனிநாரதனே தேசத்துகுண்டுணியே [லடி
ஒருகம்பத்திலிரண்டானையை ஒட்டவைக்கவந்தாயோடா (நன்)

அட்டா-இல்லாவார்த்தைகள் முடியாய்போடுறைய
எங்கையோயிருந்துபடத்தைகொணர்ந்தாய்

உன்னிடகுலத்து தொழிலேகாட்டுகிறாய் ஒருவர்குடியைரொண்டாய்
அட்டா-குண்டுணியுனக்கு யிதுவேதொழிலா [பிரிக்கிறாய்
கூட்டிக்கொடுக்க வெட்கமில்லையா

தாடியுஞ்சடையுமுனக்குஏதடா தடையில்போடுவேன் வெளிஎநட
அட்டா-உனக்கு நறைத்துபோச்சே நானுமாச்சே [டா
திருட்டுப்பேச்சே குடியாய்ப்போச்சே (நன்)

(நாடி-தெம்) ஒன்றுமறியேனம்மா ஒருகுடியுங்கெடுக்கவில்லை
சென்றுவந்தவழிகளிலே கண்டைதநான்சொன்னேனம்மா (ந)

அம்மா-பொதிகைமுதலாய்மலைகளெல்லாம்பார்த்துபார்த்துதவத்தி
பதினால்கந்தேடிதேடிப் பாதவழியாய்வந்தேனம்மா [விருக்க
அங்கே-சித்திரசாலையும்சந்தனச்சோலையும் பத்தாமைத்துபடிகத்து
றையும், அன்னக்கிளிகள் அமர்ந்தபுனமும்ஆருமறியாபூங்காவனமும்
ஐயா-வழியில்பார்த்தேன் வந்துவனாத்தேன்

பழியைத்தீர்த்தேன் பாதம்பிடித்தேன் (நன்)
(தெ) வேடனைப்போல்வடிவெடுத்து வேலமுருகோதுசெய்தார்

ஜாடைசொல்லிநாரதனை தந்திரமாயழைத்துகொண்டார் (நன்)

வள்ளியம்மன் அலங்காரம்.

(நி)

ஐயா-குண்டுணிநாரதன்முன்னுந்நடக்ககுமரவேடன்பின்னுந்நடக்க
கண்டவனத்தையுந்நடக்ககந்தர்மனதுவள்ளியையேநோக்க
வள்ளிவள்ளிஎன்றழைத்துக்கொண்டு வழிகள்தோறும்பார்த்துகொ
நளினவனத்தையேநோக்கொண்டு நடக்கமனமும்சகித்துக்கொண்டு
ஐயா-புனத்தையுந்நடக்கண்டு பெண்ணையென்றார் வனத்தையுந்நடக்கண்டு
(சுப்பிரமணியர்சொல்-தெம்மாங்கு.) [பென்றார்]

வஞ்சியிளங்கொடியே வளரும்புன்றும்பிறையே

கொஞ்சம்யிளங்கிளியே கொல்லுதடிகாமபாணம்

(நன்)

அடியேகாமரதியேகனக்கொடியேகாய்க்கும்வடிவேபூர்க்கும்வயதே
தேமலொளியே திருவினுருவே தெய்வலோகவருணக்கிளியே
அடிவுண்ணை-வனத்திலிவிட்டபாவிளாரு வஞ்சனைசெய்ததெய்வமுங்
இந்தவயதில்ஒண்டியாயிருக்க எப்படியுனக்குமனமும்வந்தது [கூறு
அடியே-காமமீறுதேகவலையாகுதே சாமன்கணைகள்மாரிலைதக்குதே
தேமல்முலைகளெண்ணைப்பார்க்குதே திருவுமுந்நிடமுக்கத்திலிந்ருதே
அடி-யஞ்சனவிழியெழுந்தமொழிஎ கொஞ்சங்கிளியேகோர்த்தமல்லி
சஞ்சலமொழியேசைகைசொல்லடி சலுதிபரணையேறிவாரோண்டி
அடியேதாமதமென்னடிதயவுசெய்யடி காமனைவெல்லடிதட்டிசேரடி
(தெம்) ஆருடையகற்பழியஅனிபாயஞ்செய்தேனையோ

தாறுமாரையெண்ணையிப்போ தனிவழியில்பேசுறானே (நன்)

ஐயோஐயோஆதிசிவமே

அண்டபுவனம்உண்டபொருளே

கைகளீருருடையமுருகா

காலகாலனீன்றபாலா

ஐயா-மருதவீராமாடன்முனியா

விரதமிருக்கும்விட்டுக்காளி

தொட்டியசின்னதுளையேகறுப்பா துஷ்டனெவனோதுள்ளியிழுருன்

ஐயா-இந்தவிதியுந்நேர்ந்துபோச்சா என்னுடவிரதமழிந்துபோச்சா

கற்புஅழியகாலமாச்சா கார்த்துத்தெய்வம்விலகிப்போச்சா

ஐயா-கன்னிதவத்திலென்னகுறைவு என்னைப்பறிக்கபார்த்திருக்கிரீர்

(தெம்) மாதுவருத்தமுற்று மார்புளத்தானழவே

வேதனைகள்நேர்ந்துதென்று வேறெயொருவடிவெடித்தார் (ந)

ஐயா-வளையல்சமையதே தோளிலிட்டார்வள்ளியும்புரணையிரங்கிவிட்டா

அருகிலழைக்கதாதியையிட்டாள் அடுத்தவுடனேவீணையேகேட்டாள்

ஐயா-தேனுந்திணையுந்தருவமென்றாள் காணும்வளயிலிடுவமென்றாள்

(தெம்) தேனுந்திணையாவும் திண்ணபசியில்லையடி

மானையென்மோகந்திர மருவியிருந்தால்போதுமடி

(நன்)

அடி-ஒன்பதுரத்தினமிழைத்தவளயல்உந்தருக்கேத்தசந்திரவளையல்

முத்துவளயல்மோகனவளையல் மூன்றுலோகமும்மதிக்கும்வளயல்

அடியே-யிந்திரவளயல்மந்திரவளையலியேயோராதிகள்மயங்கும்வளயல்

செந்தியில்முருகன்செய்தவளயல் சிவகாமிமருமகளின்வளயல்[ல்]

அடியே-விழைபுக்குறித்து விசனம்வேண்டாம்

வளயல்குறித்து வருத்தம்வேண்டாம்

(நன்)

(தெம்)பிச்சைக்குவந்தபயல் பெண்டாளஅழைத்ததுபோல்

கொச்சைமொழியுரைக்கவந்தாய்கொடுத்திவாயெமனுக்குயிர்(ந)

ஐயா-அருகிலண்ணமார்காவலிருக்கிறார்ஐயோவுன்னிடவயினாயறிப்

பெண்டுபிள்ளையிருந்துதானுலப்பாயியார் ததுபிழைத்துபோடா [பார்

ஐயோ-இந்தவயதிலிறக்கநாளோ ஏனோதனியேமாண்டுபோறாய்
வந்தவழியேநடந்துகூடு வனத்தைவிட்டுநீ அப்புரம்ஓடு
அட்டா-பிறந்தமனையைபோயிசேருபிறவியிருந்தாபோயிபாரு (நன்)
(தெம்) கோபம்பெருகிவள்ளி கூப்பிட்டாளண்ணர்களை

ஆபத்துயேதோவென்று ஆவலுடனேஓடிவாரார் (நன்)
அய்-வேடர்வருகும்வேகம்பார்த்தார் வருமுன்னமேவீசிபோட்டார்
ஓடியெழுந்துவேங்கைமரமாய் ஓங்கிவளர்ந்துதழைத்துநின்றார்
அப்-ஏழுபேருந்துடர்ந்துவந்தார் எங்களைஏதுக்கழைத்தாயென்றார்
வேங்கைமரத்தின்சொகுசைக்கண்டார்வாளையுருவிஏந்திகொண்டார்
அண்ணாஅண்ணாமொழியைக்கேளுமே அருகிலிருந்தாநிழைதருமே
வெட்டவேண்டாம்பொருங்களண்ண வேரோஒருவர்காணமண்ண
எவனோஒருவன்வளையலித்தான் ஏடாகொடமாய்ப்பேசிபோட்டான்
வுங்களையவனும்பார்த்துவிட்டான் ஓடிவந்தையோமறைந்துவிட்டான்
அண்ணா-காட்டேநடங்கள் காரியம்பாருங்கள்

அருகிலிருங்கள் அழைத்தாவாருங்கள் (நன்)
(தெம்) தங்கைக்குறுத்சொல்லி தனிவழியேவேடொல்லாம்
சிங்கம்போலேஏழுபேரும் சென்றுவிட்டார்கானகத்தில் (நன்)
ஐயா-வேங்கைமரமாயிருந்தவேலர் வேரோவுருவம்எடுக்கநினைத்து
தாடிசடையும்தளர்ந்தவடிவும் தாங்கிநடக்ககையிலேகோலும்பார்
விழுந்துவிழுந்துஎழுந்துநடப்பார் வேடனாயழைத்துவழியைகேட்ப
பழுத்தபழமாய்வுருவுகாட்டுவார் பாதைதெரியலைன்று அழுவார்
ஐயா-வேடர்பார்த்தார் விசனமிட்டார்

கூடஅழைத்து கூட்டிவந்தார் (நன்)
(தெம்)தளர்ந்தவயதுடைய தம்பிரானைகண்டவுடன்
யிளம்வயதுவள்ளியற்கு ஏற்றதுணையாகுமென்றார் (நன்)

ஐயாஐயாபெரியவரோ ஆறுசுனைகள்திகழமுண்டோ
யிப்பேர்ப்பட்டகானகத்திலெங்கேபோரீர்தனியாநீரும்[கொண்டே
வார்த்தைதயிவர்க்குகொடுத்துகொண்டே வழியில்மெள்ளநடத்திக்
வள்ளியிருக்கும்புனத்தைக்கண்டே வைத்தார்காவல்பரணையண்டே
ஐயா-ஏழுபேர்க்குந்தங்கைகையா ஏற்றதுணைகளில்லையையா
உன்னுடையிர்போல்காருமையா ஒருகுறைவுமேசெய்யாளையா
ஐயா-போயிவாரம் பொழுதுநேரம்

யேதுவேளை வருவம்நானே (நன்)
(தெம்) தாடிசடைநிறைந்த தள்ளாக்கிழவனுக்கு

வேடிக்கையைகாட்டியல்லோ வேளைதோலும்பசியைத்திர்ப்பாள் (ந)
ஐயா-வலையைவீசிகிளிகள்பிடிப்பாள் வந்துகிழவன்முன்னேவிடுவாள்
தடியையிழுப்பாள் தாடியிழுப்பாள் தழுவியனைத்துமுத்தமிடுவாள்
ஐயா புலிகள்வருதுபாருமென்பாள் போய்பிடிப்போம்வாருமென்பாள்
தடியைப்பிடிங்கியோடிபோவாள் தனையில்விழுந்தாலெடுத்துவிடுவாள்
ஐயா-மேலேவிழுவாள் மெள்ளெனக்கடிப்பாள் [ள்]

கோலம்புரிவாள் குறிக்கப்படுப்பாள்
(தெம்)உண்மைக்கிழவனென்று உயிர்போலகார்க்கையிலே
தண்ணீர்வேணுமென்றுசொல்லி தவிக்கிருனென்டிஆழவகி (நன்)

வரவுகொடுத்தாதிங்கமாட்டான் மாறையடைக்குதென் றுவிழுவான்
வரையக்குளறிதண்ணீரென்பான் வள்ளியேயுயிருபொருதென்பான்
அடி-பாவிவண்டுகொல்லுறான்பான் பரணை மீதுசாகிறெனென்பான்
கூவியழைத்துதண்ணீரென்பான் குருகிபடித்துமூர்ச்சையானான்
ஐயா-பேச்சியற்றான்பிசகலற்றாண்மூச்சியற்றாண்மோடிசெய்தான் (ந)
(தெம்)பாவிவிழுவனலே பழிசள்வந்துநேருமென்று

தாவியேபுனங்கொல்லாம் தண்ணீர்தேடியலைந்திட்டாளே (நன்)
ஐயா-வனங்களுமுழுதும் அலைந்தனையா வஞ்சிக்காலும்சொந்தனையா
புனங்கொல்லாந்திரந்தேனையா பொட்டுஜலமுங்கிட்டானையா
சுனையிலேஜலங்கிடைக்குதையா சொல்லும்வார்த்தைகேளுமையா
பத்திரமாகவாருமையா பழியில்லாமல்கார்ப்பேனையா

என்று-ஏந்தியனைத்தாள்யிருகப்பிடித்தாள்

சாய்ந்துநடந்தாள் சினையயடுத்தாள்

(நன்)

(தெம்)வள்ளிலைத்தைக்கண்டுவாருமையாசுனையிலென்றான்
அடி-தள்ளிவிட்டினைக்கிறையோதந்திரங்கள்றிவன்போடி(ந) [ந்தான்
வள்ளியைசகையில்நிந்துத்திபோட்டான்வரட்டுகிழவன்சுனையில்முழை
கள்ளங்கபடுமநதில்நினைந்தான் கணபதிதன்னைவேண்டிக்கொண்டார்
அட்டா-அண்ணாஅண்ணாகணபதியே அடியனுக்கோருதளிசெய்யே
வெள்ளையானேபோல்துரத்திவாயே வள்ளியைஎன்னுடருகில்சேர
உனக்குவயறுநிறையகடலைசுண்டல் வான்குலையுந்தேங்காயினநீர்
பயருவுருண்டைதயிருமோரு பாலும்பழம்அவனுங்கடலை

ஐயா-வுனக்கு பாங்காத்தருவேன் பசியைத்தீர்ப்பேன்

தாங்கவரியே ஒங்கிதுரத்தே

(நன்)

(தெம்)தம்பிரினைத்தவுடன் தாமிசங்கள்செய்யாமலே

கும்பமதயானேபோலே கூச்சலிட்டிழைவாறார்

(நன்)

ஐயா-கண்டுஅலரிசூச்சலிட்டான் கையைவிரித்துஓடிவந்தான்
பண்டாரமெந்தனைபாருமென்றான் பறந்துமேலேவிழுந்துபிடித்தான்
அட்டா-அய்யாஅய்யா அபயமையா அடியாளெந்தனைகாருமையா
கையுங்காலும்அடிக்குதையா காட்டுயானைமிரட்டுதையா
ஐயா-வெள்ளையானேதுரத்துதையா வீட்டுவிட்டுநீபோகாதையா
பெண்ணின்முகத்தைப்பாருமையா பழிகளுனக்குநேருமையா

என்று-கட்டிப்பிடித்தாள் கண்ணீர்விட்டாள்

கிட்டிபிடித்தாள் கிலைசப்பட்டாள்

(நன்)

(தெம்)கட்டிப்பிடித்தவுடன் கணபதிக்கிசைகைபண்ணி

சித்திரமயில்மேலேறி சிங்காரமாய்த்தோன்றினாரே

(நன்)

ஆறுமுகமும்பன்னிருகரமும் அழகுவேலும்அணிந்தநீறும்
பாசமயிலும்பருத்தவடிவும் பாதசிலம்பின்ஒசையொளியும்
முருகரழகைப்பார்த்துபார்த்து மோகக்கடலில்வள்ளிவேர்த்து
ஆறுமுகமேஅமர்ந்தபொருளே அடியாளெந்தனைசோதித்தாயே
ஐயா-என்றுமயங்கிகளக்கமிட்டாள்நின்னுமயங்கிலையைமறந்தாள் (ந)
(தெம்)இதுதான்சமயமென்று எடுத்தினைத்துவேல்முருகர்
ஆவலெல்லாந்தீர்த்துக்கொண்டு அன்னமேநான்போரோனென்றார்(ந)
ஆறுமுகத்தின்அடிவைக்கண்டாள் ஆனந்தமாயேவகிநின்றாள்

௮
 வள்ளியம்மன் அலங்காரம்.
 வேறேறினவுமறந்துபோட்டாள் விரகமூர்ச்சையாகினின்றான்
 ஐயா-எனக்காபித்தனைவடிவுகொண்டு ஏழைமனைதேசோதித்தீர்கள்
 கொண்டகருத்தைமுடித்துக்கொண்டார் கூசாமலேபோனோனென்றார்
 ஐயா-ஞாயமல்லவேநடுவுமல்லவே மாயமந்திரஞ்செய்திட்டிரோ (நன்)
 (தெ)சுத்தியமாய்காணாயிந்து சரசமாடவருவேனென்று
 சுத்திருக்குங்கானகத்தில் சென்றார்முருகர்வேடர்முன்னே
 பஞ்சாங்கத்தைகையிலெடுத்தார் பார்ப்பாணப்போல்வடிவெடுத்தார்
 அஞ்சாமலேவேடரொத்தோ ஐயர்போலேவருகிறாரோ
 அடாவடைத்திலங்கே ஆரும்பிள்ளாய்வருகங்கேதியேகேளும்பிள்ளா
 ஏழுபேர்க்குய்யினையமாது யிருப்பதுண்டாவள்ளியென்று
 அட்டா-கந்தனென்றகன்னக்காரன்கன்னியைசிறைவிக்கவருவான்
 நானொழுகுதுபாதிமிரவில் நடக்கப்போறசேதியுரைத்தேன்
 அட்டா-குகையிலிடுங்ககதவைபோடுங்கஏழுபேருமாகத்திருங்க(ந)
 (தெம்)திருட்டுபஞ்சாங்கமதை தீரமுடன்சொல்லிவிட்டிடு
 சிறையெடுக்குங்கள்ளினைப்போல் சுப்பிரமணியர்வடிவெடுத்தார் (ந)
 அய்யருரைத்தகட்டளைபோல அழகுவள்ளியைகுகையிலிட்டார்
 ஏழுபேருமாய்க்கத்தியுருவி ஏமாறாமலேகாத்திருந்தார்
 திருடனைபோல்வடிவெடுத்தார் திருட்டுகந்தனும்நெருங்கிக்கொண்டார்
 திருநீரெடுத்ததுதிப்போட்டார் தேவிவள்ளியைதூக்கிக்கொண்டார்
 அ-குகையைவிட்டுகடந்துவந்தார் கூச்சலிட்டிவர்மூர்ச்சைதெளிந்தார்
 தெரிந்துவழியில்மடக்கிக்கொண்டார் திருட்டுனென்றுவெட்டவந்தார்
 அப்போபஞ்சாட்சரத்தைதடுத்திவிட்டார்படுக்கமூர்ச்சையாக்கிவிட்டார்
 அஞ்சிவள்ளியுங்காலில்விழுந்து அண்ணமார்களைஎழுப்புகொண்டார்
 அப்போ-மூர்ச்சைதெளிய மொழிகளுரைத்தார்
 வாழ்த்தியெழுப்பி வரத்தைக்கொடுத்தார் (நன்)
 (தெம்)கைகட்டியவாய்புதைத்து கந்தருடனயேதுசொல்வார்
 மெய்யையறியாமலே வேதனைகள்ளினைத்தோமையா (நன்)
 ஐயாவள்ளியைகேட்டாதரவுமாட்டமாவனத்திலிப்படிவரவும்வேணு
 எங்களைசோதிக்கனேரமாகுமா ஏனையித்தனைகோலமாகுமோ[மா
 ஐயா-ஏதுகுறைகள்செய்தபோதும் எல்லாம்பொறுத்துஅருளைதாரு
 குதும்வாதும்அறியமாட்டோம் சோதனைக்கெதிராகமாட்டோம்
 அபயமென்றார்அஞ்சினின்றார்விபரமென்றாவேண்டிகொண்டார் (ந)
 (தெம்)வள்ளியிட அண்ணருக்கு வாழ்த்திவரங்கொடுத்து
 புள்ளியிலேறியல்லோ போயமர்ந்தார் தனிதமலை (நன்)
 வேலும்வாழிமயிலும்வாழி வனத்துவேடகுரத்திவாழி
 இந்திரனின்றதேய்வயானை எந்தனும்சுகமாய்வாழி
 ஆறுமுகத்துகடவுள்வாழி அண்டரண்டமேழும்வாழி
 பாடிபடித்துபதமுறைத்தோர் பலத்தகுடியாய்பெருத்துவாழி
 ஐயா-மண்ணும்வாழிவிண்ணும்வாழி மதியும்வாழிசவியும்வாழி(ந)
 (தெம்)சிவமணவூரொன்னும்பதி சிவவன்முனிசாமிகவி
 அருமையாய்க்கந்தர்பாதம் அலங்காரமாய்துதிமனமே (நன்)
 வள்ளியம்மன் அலங்காரம்-முற்றிற்று.